Sygn. akt VIII Gz 60/17

POSTANOWIENIE

Dnia, 17 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie:SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie V GNc 425/15

postanawia:

odrzucić zażalenie.

SSR del. Rafał Lila SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r., w sprawie V GNc 425/15, Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie tego Sądu z dnia 12 kwietnia 2016 r. odrzucające zarzuty pozwanej do nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym.

Pozwana w sprawie kilkakrotnie wnosiła o zwolnienie jej od kosztów sądowych i tak:

a) wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony postanowieniem referendarza sądowego z dnia 18 listopada 2015 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26 stycznia 2016 r.,

b) ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 103-104) został odrzucony przez referendarza sądowego postanowieniem z dnia 7 października 2016 r. jako oparty na tych samych okolicznościach (k. 109-109v).

Wobec powyższego zarządzeniem z dnia 7 października 2016 r. zobowiązano pozwaną do uiszczenia, w terminie siedmiodniowym, opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 12 kwietnia 2016 r. pod rygorem jego odrzucenia. Opłata nie została jednak uiszczona, co uzasadniało wydanie postanowienia z dnia 29 listopada 2016 r. o odrzuceniu zażalenia.

Pozwana zaskarżyła postanowienie z dnia 29 listopada 2016 r. wnosząc o jego uchylenie. Zarzuciła przy tym Sądowi I instancji naruszenie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przez niewłaściwe jego zastosowanie i odrzucenie zażalenia, podczas gdy pozwana uiściła opłatę od zażalenia w zakreślonym terminie. Skarżąca twierdziła, że uiściła opłatę dnia 2 listopada 2016 r. gotówką w placówce pocztowej, jednakże nie odnalazła w swoich dokumentach oryginału dowodu wpłaty.

Zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2017 r. zobowiązano skarżącą do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 740 zł, w terminie siedmiodniowym, pod rygorem odrzucenia środka zaskarżenia.

Zobowiązanie doręczono pozwanej dnia 9 stycznia 2017 r.

Pismem z dnia 13 stycznia 2017 r. skarżąca wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 740 zł.

Sąd Rejonowy odrzucił powyższy wniosek postanowieniem z dnia 24 stycznia 2017 r. powołując się na art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i wyjaśniając, że był to ponowny wniosek oparty na tych samych okolicznościach. Postanowienie z dnia 24 stycznia 2017 r. doręczono skarżącej dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 373 k.p.c., stosowanego odpowiednio do postępowania zażaleniowego na podstawie art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli podlegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie apelacja ulega odrzuceniu. Przywołany przepis stanowi podstawę do zrekonstruowania normy kompetencyjnej, która orzekającemu w sprawie zażalenia sądowi drugiej instancji przyznaje kompetencję do odrzucenia zażalenia, jeżeli zażalenie to podlegało odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Zgodnie z brzmieniem art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Również ten przepis, na mocy art. 397 § 2 k.p.c., stosowany jest odpowiednio do postępowania zażaleniowego.

Pozwana została wezwana do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dnia 29 listopada 2016 r., w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zobowiązanie doręczono jej w dniu 9 stycznia 2017 r.

W zakreślonym terminie opłata nie została wniesiona, a pozwana ponownie złożyła wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych.

Zgodnie z art. 112 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma.

Mając na uwadze, że pozwana ponowiła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych (pismo z dnia 13 stycznia 2017 r.), a wniosek był oparty na tych samych okolicznościach, które przytoczyła w negatywnie rozpoznanym wniosku z dnia 29 lipca 2015 r., (k. 52-53) wniosek nie wpłynął na bieg terminu do opłacenia zażalenia na postanowienie z dnia 29 listopada 2016 r.

Skoro zatem pozwanej doręczono wezwanie do uiszczenia opłaty w dniu 9 stycznia 2017 r. (k. 126) i opłata ta nie została wniesiona do 16 stycznia 2017 r., a sam wniosek pozwanej z dnia 13 stycznia 2017 r. został odrzucony postanowieniem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 stycznia 2017 r., to przyjąć należało, że zażalenie podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 373 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy rozstrzygnął jak w sentencji.

SSR del. Rafał Lila SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj

Sygn. akt VIII Gz 60/17

ZARZĄDZENIE

S., (...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

-.

- (...)
- (...)

4. (...)